

ten; wie levert nu volmaakt werk? Maar recht heeft hij op waardeering, waar hij ons in dit boek wil doen meevoelen heel het beweeg van een veelbewogen tijd. Al gelukt hem dat niet steeds, toch wel vaak ondergaan wij de ontroering, die ook Schrijver bij het werken aan dit lijvige boek moet ondergaan hebben. Lees maar eens, wat de auteur meedeelt over de terechtstelling der Augustijnen. Hun lijden en hun geloofsjubel heeft hij doorvoeld. En dan is daar de oude Claeske, die in haar vertrouwen en in haar doodsangst wel heel goed geteekend is.

Héél jonge meisjes moeten dit boek niet lezen. Ouderen bevelen we het van harte aan, want dit boek is te goed, om weggeloopt te worden onder de massa ontspanningslectuur, die ons wordt aangeboden en waarvan we stapels cadeau zullen geven voor één „Stormgetij”.

Vandaar juist, dat we met verontwaardiging in een zekere beoordeling dit boek met een paar mooie zinnen zagen afgemaakt. Schrijver zal zich daar niet veel van aantrekken, maar is het toch niet jammer, dat zulk een boek zóó behandeld kan worden? En wat te denken van de kritiek in onze Christelijke periodieken? K.

ALS HET HART JONG IS.

(BIJ DE PLAAT).

Oorlog en vrede.

De soldaat staat gereed, om zijn post te betrekken. Zijn geweer is goed in orde; als 't er op aankomt, zal hij zijn plicht doen.

Verschrikkelijk! Wie weet, misschien zal hij straks een vijand doodden, maar die vijand is een mensch als hij; misschien iemand, die, wat zijn zieleven betreft, heel hoog staat.

't Jonge meisje heeft zich gereed gemaakt voor een werk des vredes; de taak, die eertijds op vader of broer rustte, is nu de hare geworden.

Oorlog en vrede!

Maar die twee menschen praten samen en glimlachen en hebben pret, alsof de oorlog geen verwoesting aanbracht; alsof geen menschenbloed de velden kleurde.

Zullen we hun dat ten kwade duiden? Zullen we zeggen, dat nu, in deze donkere tijden, niet mag geschertst en gelachen?

Och, 't is immers goed, dat het hart jong is. 't Is goed, dat jonge menschen in nacht en verschrikking nog moed hebben, om te lachen.

De vrede komt straks, maar de wonden, door den oorlog geslagen, zullen niet zoo spoedig geheeld zijn. Nog jaren en jaren zullen veel duizenden menschenharten al de pijn voelen van een groot verlies.

Maar..... er is jong leven.

Op de soldatengraven ontspruit het gras; bloemen zullen bloeien op de slagvelden.

In jonge menschenharten zal het óók bloeien; een nieuw geslacht komt met frisschen moed en jonge veerkracht en de plaatsen van zooveel gevallen worden straks weer door anderen ingenomen.

Dat is goed. God wil het zoo.

We moeten dankbaar zijn voor het jonge leven, dat uitspruit.

O, als 't hart maar jong is; als 't nog maar hopen en gelooven en beminnen kan.

Zoo geeft onze plaat reeds een profetie van wat zijn zal; de profetie van een blijde toekomst.

K.